

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. C.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 maja 2023 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 279/21

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 11 maja 2021 r., sygn. akt V K 41/21

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego M. C., wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 279/21, sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

W uzasadnieniu wniosku obrońca odwołała się do zasadności i doniosłości podniesionych zarzutów kasacyjnych oraz wskazała na okoliczność przebywania M. C. na terenie Wielkiej Brytanii oraz zainicjowania postępowania w przedmiocie wydania skazanego stronie polskiej przez organy brytyjskie. Obrońca podniosła, że na terenie Wielkiej Brytanii znajduje się ośrodek życiowy skazanego, w którym prowadzi on ustabilizowane życie rodzinne, prywatne i zawodowe. Aktualnie jest on

jedynym żywicielem swojej rodziny oraz realizuje ciężące na nim obowiązki alimentacyjne. W ocenie obrońcy, „*brak wstrzymania wykonania kary – wiążący się dla M. C. z możliwością ekstradycji do Polski, pociągałby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki*”. Zaznaczono też, że skazany dobrowolnie zgłosił się do brytyjskich organów ścigania by umożliwić wykonanie nakazu aresztowania. Ta okoliczność – zdaniem obrony – dowodzi, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia nie będzie miało negatywnego wpływu na możliwość ewentualnego późniejszego wykonania kary.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak też innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

W utrwalonym orzecznictwie Sąd Najwyższy przyjmuje stanowisko, że podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności, które związane są z ciężkimi skutkami dla skazanego, wynikającymi z wykonania orzeczenia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04). Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy również uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Odnosząc się do powyższych uwag, stwierdzić należy, że wstępna kontrola kasacji wniesionej w niniejszej sprawie, nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionych w niej zarzutów za oczywiście zasadne, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Stanowiska skarżącej nie podzielił również prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i

oczywistego naruszenia prawa. W tym zatem aspekcie wnioszek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zawiera podstaw do jego uwzględnienia. Podkreślić jednak należy, że dokonana na tym etapie analiza wniesionej kasacji nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Najwyższy, które to rozstrzygnięcie musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Natomiast okoliczności odnoszące się do względów osobistych i rodzinnych skazanego, same w sobie nie mogą być podstawą wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, albowiem tego rodzaju okoliczności nie są przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych. Wypada zauważyć, że prezentowane w tym przedmiocie argumenty mogą uzasadniać zastosowanie odpowiednich instytucji, które ustawodawca przewidział w Kodeksie karnym wykonawczym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[P.Ł.]